

Ἡ Φωνή

τοῦ Πειραματικοῦ Σχολείου

Δεκέμβριος 1953

ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ

ὦ σεῖς ἀστραποβόλες τοῦ ἡλίου ἀχτίδες,
βοηθῆστε με, βοηθῆστε με νὰ βρῶ
στήν πάλη, στή δίνη αὐτή
τὸ τέλειο κι ἀρμονικό.
Νὰ φτάσω πιὸ ψηλὰ ὡς τὴ λυτρωτικὴ ἰδέα,
νὰ φτάσω τ' ἄφαντο τ' οὐρανοῦ σημεῖο,
τὴ λυτρωμένη κι ἀσκλάβωτη πνοή.
Νὰ κατορθώσω νὰ ὑψωθῶ
ψηλότερα ἀπ' τὶς λῦπες, τὶς χαρὲς
καὶ τοὺς μικροὺς ἀνθρώπινους καημούς,
ψηλότερα, μακρύτερα
ἀπ' τὶς θαμπές, ἀχνές κι ἀβέβαιες μορφές,
μακριὰ ἀπὸ τὴν ἐφήμερη τ' ἀνθρώπου γνώση
Νὰ φτάσω τὴ γνώση τοῦ ἀγνωστοῦ γιὰ μένα κόσμου.
Νὰ φτάσω τὸν ἥλιο,
τὸ σκοτεινὸ μυστήριό τῆς ἴδιας μου ψυχῆς,
νὰ φτάσω τὸ ἰδανικὸ ἐγὼ μου.

Κ. Σημίτης
Ἡ' γυμνασίου

